

Bu ülkenin çocukları ve gençliği siyasi ideolojinin deney alanı olarak görünüyor. Z Kuşağı ve Y kuşağı dediğimiz 45 milyondan fazla genç ve çocuğumuz var. Eğitim sistemi, aileler ve yöneticiler bu nesilleri kaliteli, özgüvenli ve çağdaş dünyada mücadele edebilecek nitelikte yetiştiremiyor ve en önemlisi “ umut” vermiyor.

Ezbere dayalı ve ideolojik bir yol izleyen bu eğitim ve öğretim sistemi bugünün çocuklarını ve gençlerini gerçek hayata hazırlayamıyor.

İşsizlik de gençliğin geleceğe güveninin önünde başka bir sorun, OECD'nin 2016 raporlarına göre; 15-29 yaş arası gençler arasında işsizlikte, yüzde 30'luk bir oranla Türkiye birinci sırada. İşsizlik artan suç oranı demektir.

Ve tüm bu etkenler kendi bireysel kurtuluşlarına odaklanmış bir nesil ve aile profili ortaya çıkarıyor.

Kırsal kesime göre daha iyi şartlarda yaşayan ve okuyan gençlik iyi bir eğitim alıyor gibi gözüküyor. Oysa çoğu zaman anne ve baba'nın çalışmak durumunda olması onları daha en başında esas bilgi, güven ve kültür alma çağlarında sevgi ve ilgi eksikliği ile büyüyen, psikolojik sorunlarla tek başına mücadele etmek zorunda kalan bireyler haline dönüştürüyor.

Okumayan ama televizyon ve internet yolu ile kontrolsüz bir şekilde öğrenen bir gençliğin kendisinden sonra yetiştireceği gençlik bugünkünden daha iyi olamayacaktır.

Hem televizyonun hem de bilgisayar ve internet oyunlarının şiddet ve ilgili içeriğinin yoğunluğu gelecekte daha büyük bir toplumsal yara olarak karşımıza çıkacaktır.

Bugün öğrenci, öğretmen, akademisyen ve hatta sıradan vatandaş mutsuz ve umutsuzdur.

Bu nedenle birçok kişinin hedefi ülkeden gitmek

Maalesef son yıllarda baskı, korku, güvensizlik, adaletsizlik ve hukuksuzluklar nedeniyle gelecek endişesi ile başka ülkelere gitmek isteyenler ve “ laik hicret” denen göç amacıyla yurtdışına kaçmayı düşünen insan sayımız hızla artıyor.

Mutlu olduğunu sananlar ise ise ya gidişatın farkında değil ya da bu gün için iktidarın nimetlerinden yararlananlar.

Tehlikeyi görmek gerek.

Kendi içine kapanmış yalnız ve gelecekte umudu olmayan endişeli yetişen bireyler...

İçinde bulunduğumuz zamanı, ülkeyi, kültürü, ötekini, kendi gibi düşünmeyeni yanlış gören, tepeden bakan, öfke ile karşı çıkan bir nesil....

Gelecek için çok tehlikedir.

Biz toplum olarak din duygusu gelişmiş bir toplumuz, ancak aynı oranda de din sömürsüne açık bir toplumuz. İşte tam da bu nedenle, halkın dini duygularıyla oynamayan yetişmiş din adamlarına çok ihtiyaç var. Siyasi ideolojiye maşa olmayacak din adamlarına...

Bugün iktidar, açıkça toplumun masum dini duygularını kullanıyor. Bunu da eğitim üzerinden, İmam Hatipler üzerinden yapıyor. Bu noktada, sorun İmam Hatiplerin olması değil, sorun İmam Hatipler üzerinden bir siyasi söylem geliştirilmiş olması, siyasi ideolojinin uygulanmaya çalışılması.

Bu ülkede güvenli, özgür ve adil bir yaşam, refah ve huzur ortamı için öncelikler; demokratik, bilimsel, inanç, sömürsü veya istismarı yapılmayan, farklı kültürleri yok saymayan bir anlayıştır.

Kalın Sağlıcakla!